

Kl.7e

Na dzisiejszych zajęciach będziemy kontynuować kolejne dwa schematy rozprawek, to znaczy dzisiaj jeden i w poniedziałek drugi. Pierwszą rozprawkę napisaliśmy wspólnie, teraz napiszę ja, a Wy tylko przepisiecie (i przeczytacie) lub wydrukujecie i wkleicie do zeszytu oraz przeczytacie informacje z podręcznika s.56, 217

Pamiętamy o kompozycji rozprawki:

Wstęp:

-zarysowanie problemu

-sformułowanie tezy

Rozwinięcie:

-przedstawienie argumentów

Zakończenie:

-przedstawienie wniosków

Oto przykład:

I. Teza wstępna (do udowodnienia) - zdanie oznajmujące

Prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie.

II. Przykłady utworów:

1. „Przyjaciele” A. Mickiewicza

2. „Ten obcy” I. Jurgielewiczowa

3. z własnych doświadczeń życiowych

III. Teza końcowa- podsumowanie (nie można powtarzać tezy wstępnej)

Przytoczone przeze mnie argumenty pokazują, że przyjaźń w życiu każdego człowieka jest bardzo ważna. Bez niej nasza egzystencja wydaje się pusta i pozbawiona sensu. Tylko drugi człowiek może nam dać prawdziwą radość, sprawić, że pocujemy się spełnieni.

Rozprawka- przykład

Prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie. Jest to prawda życiowa, którą postaram się udowodnić, odwołując się do własnych doświadczeń życiowych i do literatury: utworu A. Mickiewicza „Przyjaciele” i powieści I. Jurgielewiczowej „Ten obcy”.

Uważam, że każdy człowiek potrzebuje kogoś bliskiego, z kim mógłby dzielić swoje troski i radości. Ja sam mam takiego przyjaciela, z którym znamy się od przedszkola. Chodzimy też do jednej klasy. Jest to chłopiec, na którego zawsze mogę liczyć. Gdy mam kłopoty z matematyką, on przychodzi do mnie i tłumaczy mi materiał dotąd, aż zrozumiem. Kiedy mam zły dzień, on zawsze potrafi mnie pocieszyć. Ja też mu pomagam. Gdy złamał nogę, chodziłem do niego codziennie i zanosilem mu lekcje.

Adam Mickiewicz w utworze „Przyjaciele” portretuje dwóch druhów- Mieszka i Leszka. Wydają się prawdziwymi przyjaciółmi, ponieważ są nierozłączni. Chwalą się, że wszystkim się dzielą. Każdą wolną chwilę spędzają razem. A jednak w decydującym momencie ich związek nie zdaje egzaminu. Gdy przychodzi niebezpieczeństwo, Leszek ucieka na drzewo, nie dbając o przyjaciela. Pozostaje głuchy na prośby Mieszka o pomoc. Tylko wyjątkowemu szczęściu ten drugi zawdzięcza życie. Okazuje się, że Mieszek nie może liczyć na Leszka, a więc ich przyjaźń jest nieprawdziwa.

Powieść „Ten obcy” ukazuje grupę przyjaciół, którzy spędzają wakacje w Olszynie. Ku ich zaskoczeniu pewnego dnia w bazie na wyspie pojawia się „obcy”. Jest to chłopiec, który uciekł z domu i poszukuje swojego wujka. Młodzi bohaterowie stają przed trudnym zadaniem. Pomaganie Zenkowi wymaga od nich poświęceń i okłamywania opiekunów. Decydują się na to, żeby tylko znaleźć Zenkowi dobry, bezpieczny dom. Dzieci wyszły z tej trudnej próby zwycięsko. Dzięki ich wysiłkom Zenek uwolnił się od znęcającego się nad nim ojca. To scementowało przyjaźń całej „paczki”. Bez interwencji załogi bezdomnemu chłopcu nie udałooby się odmienić swojego życia.

Przytoczone przeze mnie argumenty pokazują, że przyjaźń w życiu każdego człowieka jest bardzo ważna. Bez niej nasza egzystencja wydaje się pusta i pozbawiona sensu. Tylko drugi człowiek może nam dać prawdziwą radość, sprawić, że pocujemy się spełnieni.